

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku P. S.A. w W., Syndyka Masy Upadłości S. Sp. z o.o. spółki komandytowej w P. (...) przy uczestnictwie H. W.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 12 października 2018 r., sygn. akt X Ga (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestników postępowania na rzecz wnioskodawczyni P. Spółki Akcyjnej w W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik postępowania wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi. Brak wyraźnego uzasadnienia tego wniosku, więc nie jest do końca jasne, na czym

ta oczywista zasadność miałyby polegać. Jak się wydaje, zarzuca się oczywiste naruszenie zadań sądu II instancji, co doprowadziło do naruszenia art. 373 § 2 p.u. Tymczasem w tej sprawie sąd przeprowadził ustalenia, wskazał też, jak przebiegało jego rozumowanie, a ani wykładni prawa, ani jego zastosowaniu nie można postawić zarzutu oczywistej nieprawidłowości. Skarga kasacyjna nie zawiera też klarownego wyводу, który by za tym przemawiał – w zasadzie zawiera wyłącznie uzasadnienie zarzutów kasacyjnych, co stanowi nic więcej niż polemikę z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aj